

Neethi Nool Series No. 7.

AUM

695

NANNERI

With meaning and Author's Life

BY

15 001 6 001 24 001
ARIYUR S. SWAMINATHA AIYAR

Teacher, Setupati High School, Madura,

Author of 'Uttisudi Viruttigaran'

AND

Late Secretary, Madura Tamil Sangam,

FIRST EDITION - 1,000 COPIES

PRINTED AT THE TAMIL SANGAM STEAM PRESS

MADURA :

Price per Copy 2 As] 1904. [Postage Extra 6 Lacs.

Copyright Registered.

MAHAMAHOPADHYAYA
R. E. V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY
MADRAS

துறைமங்கலம்

சிவப் பிரகாசகவாமிகள் அருளிச்செய்த

ந ன் னெ றி

உரையுடனும் நூலாசிரியர் சர்த்திரத்துடனும்

இஃது

அதிகுடி விருத்தியுரை செய்தவரும
மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம் காரியதரிசியாயிருந்தவரும,
மதுரை சேதுபதி ஹைஸ்கூல் உபாத்தியாயருமாயிய

அரியூர் எஸ். சாமிநாதையர்

இயற்றியது

முதற்பதிப்பு—1 000 பிரதிகள்

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

பிரதி விலை அறு உ.] 1904. [தபாங்குல் சு-பை.

Copyright Registered.

MAHAMAHOPADHYAYA
Dr. G. V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY
TIRUVANNIVUR-41 MADRAS-41

முகவுரை.

தமிழ்நாட்டார் கொண்டாடாநின்ற நீதிநூல்களில் நன் னெறியுமொன்று. இந்நூல் செந்தமிழ்ச் செறிவுடையது. இதன் நூலாசிரியராகிய சிவப்பிரகாசகவாயிகள் ஒரு நாள் தாம் தனித்துக் கடற்கரைக்குப்போயிருந்தபொழுது அதன் மணற்பரப்பில் சொற்பேராததில் இதன் நாற்பது வெண்பாக்களையும் எழுதியதாகவும் வீடு வந்து சேர்ந்தபின்னர்த் தம் தம்பி கருணைப்பிரகாசரைநோக்கி அவ்வெண்பாக்களை எழுதி வரும்படி கட்டளையிட்டதாகவும் அவரது சரித்திரத்தால் விளங்குகின்றது. இதன் கற்பனைகள் சுபாவமாகவும் கம்பீரமாகவும் இருக்கும். இதன் கண் உள்ள நாற்பது பாடல்களில் நான்கில் ஒருபங்கு கடலையே உபமானமாக உடையன. நம்மைச்சுற்றியிருக்கும் சாதாரணப்பொருள்களையே மிகவும் அற்புத உபமானமாகச் செய்திருக்கின்றனர். “கண்ணிரண்டு மொன்றையேகாண்” என்ற ஓர் உபமானமே ஒப்புயர்வற்ற தெனலாம். இந்நூலாசிரியர் சிவபக்தராகையால் சிவபுராணக் கதைகளைச் சிற்சில செய்யுள்களில் உபமானமாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கின்றனர்.

இதற்கு யான் உரையெழுதுங்கால் மகாவிதவான் சுவணப்பெருமானையர் அவர்கள் எழுதிய பழைய உரை மிகப் பயன்பட்டது. இதன்கண் குற்றங்குறைகள் காண்பாராயின் அவற்றைப்பொறுத்தருளுகல் கூற்றோர்கடனும்.

சேதுபதி ஹைஸ்கூல்,
 மதுரை.
 10—3—04.

இங்ஙனம்,
 எஸ். சாமிநாதையர்.

* சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் சரித்திரச் சுருக்கம்.

“நகரேஷு காஞ்சி” என்று புகழப்பட்டாநின்ற காஞ்சீபுரத்தில் ஏறக்குறைய இருநூற்றுத் தொண்ணூறு வருஷங்களுக்குமுன் தொண்டைமண்டல வேளாளர்க்குத் தீக்ஷாகுருவாகக் குமாரசுவாமி தேசிகர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவருக்குத் திருவண்ணாமலை என்னும் திவ்வியகேசுத்திரத்தில் ஏழுநதருளியிருக்கும் அண்ணாமலையார் அதுக்கிரகத்தால் மூன்றுபுத்திரரும் ஒருபுத்திரியும் பிறந்தார்கள். அவர்களுக்கு முறையே சிவப்பிரகாசம், வேலாயுதம் கருணைப் பிரகாசம், ஞானம்பிகை என்று பெயரிட்டனர். தந்தையார் சிவலோகம் சேரவே சிவப்பிரகாசர் தமது சகோதரர் முதலியவர்களோடு திருவண்ணாமலைக்குப் போய்ச் சிலநாள் வாசஞ்செய்து கல்வி முயற்சியில் தளரது வாழ்ந்துவருநாள்களுள் ஒருநாள் அந்தச் சோணசைலத்தைப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்துவரும்போதே நூறு செய்யுள்களால் அம்மலையைத்தோத்திரம் பண்ணினார். அந்தால் சோணசைலமலை எனப்படும். பின்னும் பேரிலக்கணங்களைப் பெரிதுகற்க விரும்பித்தமது சகோதரர்களுடனே தென்தேசத்திற்குப் பிரயாண முற்று திரிசிர புரத்துக்கு வடக்கே 45-மைல் தூரத்தில் சென்னை ரஸ்தாவில் உள்ள வாலிகண்டபுரத்திற்குத் தென்பாகத்திலுள்ள துறைமங்க

* சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் பிரபந்தத்திரட்டின் கண்ணுள்ள வரலாற்றை ஆதாரமாகக்கொண்டு எழுதலானேன்.

லம் என்னும் நகரத்தைச் சார்ந்த ஒரு நகரனவனத்தில் சிவ பூஜை செய்துகொண்டிருந்தனர். அக்காலத்தில் அக்கிராமாதிபதியும் சிவபக்தருமான அண்ணாமலை மெட்டியார் சிவப்பிரகாசரது வரவைக் கேள்வியுற்று அங்கு அடைந்து அளவளாவி அவரை அவ்வூரிலேயே சில்காலம் வாசமபண்ணப் பிரார்த்தித்தனர். அவரும் அதற்கிணங்கி இரண்டு வருஷகாலம் அவருக்குச் சன்மார்க்கங்களைப் போதித்துக் கொண்டு வந்தனர். அதன் பின்னர் தாம் கொண்ட கருத்தை நிறைவேற்ற விரும்பித் தென் தேசத்தாங்குச் செல்லல் வேண்டுமென்பதை அவருக்கு அறிவிக்க அவரும் 300-பொன் உதவினர். அது கொண்டு சிவப்பிரகாசா திருநெல்வேலியை யடைந்து தாரிரபாணிநதி நீர்த்திலிருக்கின்ற சிந்துபூநதுறையில் தருமபுர ஆதினதது வெளவியம்பல வாண சுவாமிகள் இலக்கிய இலக்கணங்களில் அதிக வல்லவர்களாயிருக்கிறார்கள் என்பதைக் கேள்வியுற்று அவரிடத்திற் சென்று அவரைக்கண்டு தாம் இலக்கணங்கற்க வேண்டி வந்தமையைத் தெரிவித்துக் கொண்டனர். அவர் இவரது இலக்கியப் பயிற்சியை அறிதற்பொருட்டு ‘கு’ என்பதை முதலில் கொண்டு ‘ஊருடையான்’ என்பதை இடைப்பெயது ‘கு’ என்பதையே ஈற்றிலும் கொண்டு முடியும்படி “ஒருவெண்பாட்பாடு” என்று கூற நம் சிவப்பிரகாசரும்:—

“குடக்கோடு வானெயிறு கொண்டாற்குக் கேழன்
முடக்கோடு முன்ன மணிவாற்கு—வடக்கோடு [ள்ள
தேருடையான் நெய்வுக்குத தில்லேதோன் மேற்கொ
வாருடையா நென்னு முக்கு.” என்னும்

வெண்பாவைப் பாடினர். அம்பலவாணர் இதனை வியந்து பாராட்டி அவரைத்தழுவித் தம் அருகிருத்தி அவரது சகோதரர்கள் இருவருக்கும் ஒருபடித்துள் பஞ்சலக்ஷணங் களையும் பாடஞ்சொல்லி முடித்தனர். உடனே நம்சிவப்பிர காசர் தாம் அண்ணாமலை ரெட்டியாரிடம் பெற்ற முநதுறு பொன்னையி் குருதக்ஷணையாக எமர்ப்பிக்க அம்பலவாண ரும் இது நமக்கு வேண்டுவதில்லை. நமமைத் தூவுதித்தலையே இயல்பாகக்கொண்டு திருச்செந்தூரில் வசிக்கும் தமிழ்ப்புல வரொருவரை வெற்றி கொண்டு அவர் வந்து நம்மை வணங் கும்படி உயது கோட்டே குருதக்ஷணையாகுமென்று மறுத்தனர். அவ்வாறே சிவப்பிரகாசர் திருச்செந்தூர சென்று அப்புலவரைச் சந்தித்து இருவரும் சபதங்கூறிக்கொ ண்டு முருகக்கடவுளையி் துநிரோட்டகயமக அருதாதி (உதகி ஒட் டாத எழுத்துக்கள் அமைத்துப் பாடுவது) பாடத் தொடங் கினர். நம்சிவப்பிரகாசர் 30-கட்டளைக் கலிததுறை முடிக்க அப்புலவா ஒரு செயயுளேனும் பாடமுடிய வில்லையாதலால் அவருக்கு அடிமைப் பட்டனா. உடனே சிவப்பிரகாசர் அவரை இட்டுக்கொண்டுபோய் குருவீன சநந்தானத்தில் வணங்கச் செய்தனர். அவரும் அகமகிழ்ந்து நம்சிவப்பிர காசரைப் பாராட்டிச் சிதம்பர கேசித்திரத்தில் சிலகாலம் வசிக்க விடை கொடுத்தனுப்பினர். அவ்வாறே செய்தபின் துறைமங்கலத்தைச் சாரது அண்ணாமலை ரெட்டியாரைக் கண்டு அவரது வேண்டு கோளின்படி வாலிகண்டபுரத்தின் வடமேற்பாகத்திலுள்ள திருவெங்கை மாநகரத்திலே தம் பொருட்டு அவராற் கட்டப்பட்ட மடத்தில் சிலகாலம் வீற்

றிருந்து சிவப்பிரகாச விகாசம், தருக்கபர்ப்பாஷை, சதமணி
மாலே, நால்வர் நான்மணிமாலே என்னும் நூல்களைச்செய்த
னர். பின் ஸ்தலயாத்திரை புறப்பட்டுப்பல சிவஸ்தலங்க
ளைத் தரிசனம் செய்து பூதலூருக்கு 6-மைல் வடக்கே காவி
ரியாற்றின் கரையிலுள்ள திருக்காட்டுப்பள்ளி என்னும் திவ்
விய ஷேஷத்திரத்தையடைந்து சிலநாள் வாசஞ் செய்தனர்.
ஒரு நாள் அவ்வூர் வீதியினிடத்தே கல்வியிற் சிறந்த ஒரு
பெண் உப்புவிற்றலைக்கண்டு இரக்கமுற்றுத் திருநோக்க
தீகைக் செய்து அவளுடைய புலமையைப் பிறர்க்கு அறி
விக்கக்கருதி,

“நிறைய வுளதோ வெளிதோ கொளுவேம்
பிறையை முடிக்கணிந்த பெம்மா—ஹுறையுள்
திருக்காட்டுப் பள்ளி திரிபாவாய் நீயிங்
கிருக்காட்டுப் பள்ளி யெமக்கு”

என்னும் வெண்பாவைப் பாடினமாத் திரத்தில் அப்பெண்:—

“தென்னோங்கு தில்லை சிவப்பிரகா சப்பெருமான்
பொன்னோங்கு சேவடியைப் போற்றினே—மன்னோன்
றிருக்கூட்ட மத்தனைக்குந் தெண்டனிட்டோந் தீராக்
கருக்கூட்டம் போக்கினோங் காண்”,

என்னும் வெண்பாவைப் பாடிக் கொண்டு வந்து நமஸ்கரி
த்து எழுந்து கைகூப்பி நிற்கவே அப்பெண்ணுக்கு மெய்ஞ்
ஞானம் உண்டாகும் வண்ணம் கடாக்ஷித்தனர்.

சிலகாலம் சென்ற பின் காஞ்சீபுரமடைந்து வசிக்குங்
கால் நிஜகுண யோகி என்பவரால் கன்னட பாஷையிற்
செய்யப்பட்டிருந்த விவேகசிந்தாமணியின் ஒருபாகமாகிய

வேதாந்த பரிச்சேதத்துக்கு வேதாந்த ரூடாமணி யெனப் பெயர் தந்து அதனையும் இரேணுக ரென்னுங் கணத்தலை வரால் அகஸ்தியமகாமுனிக்கு உபதேசிக்கப்பட்ட சித்தாந்த சிகாமணியையும் பிரபு தேவர் சரித்திரமாகிய பிரபு லிங்க லீலை யையும் தமிழிற் பாடினர். பின் கூவும் என்னும் ஸ்தலத்தை அடைந்து அங்குள்ள வேளாளர் முதலியோர் வேண்டுகோளின்படி புராணம் பாடி அரங்கேற்றினர்.

பின் விருத்த கிரியையடைந்து பழமலையந்தாதி, பிஷ்டா டனநவமணிமலை, கோச்சகக்கலிப்பா, பேரியநாயகியம்மை கட்டளைக் கலித்துறை, பேரிய நாயகி யம்மை நெடுங்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம் என்னும் பிரபந்தங்களைப்பாடி முடித் தனர்.

ஒருநாள் மணிமுத்த நதியிலே ஸ்நானம் செய்து வரும் போது அதனருகிருந்த மாஞ்சோலையின் புறத்து விழுந்து கிடந்த மாங்கனியைக் கண்டு இது சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு வைவேத்தியத்திற்கு உபகரணமாகு மென்று கருதி யெடுக்க அதுகண்ட அச்சோலைக்காவலாளன் இவர் மகிமை யறியாது மடிபிடித்திழுத்து மனம்வருந்தச் செய்தனன். சிவப்பிரகாசர் அச்சிவாபராதியைத் தண்டித்துச் சுத்தனாக்கத் திருவுளங் கொண்டிருக்க;

“அடித்துவருந் தொண்டனுக்கா வந்தகனைத் தாளா லடர்த்ததுவுஞ் சத்தியமே யானா—லெடுத்ததொரு மாங்கனிக்கா வென்னை மடிபிடித்த மாபாவி சாங்கனிக்கா தித்தன்வரத் தான்”

என்னும் வெண்பாவைப் பாடிச் சூரியன் உதயமானவுடன் உயிர் துறகுகும்படி செய்து நற்கதியில் சேர்த்தருளினார்.

ஒருநாள் தன்மையாய்ச் சமுத்திரத்தை யடைந்து அங் தள்ள நறுமணப் பரப்பிலே தாமேழ்திய நன்னெறி வெண்பா நாற்பதையும் எழுதிவரும்படி தம்பின்னோராகிய கருணைப் பிர காசருக்குக் கட்டளையிட்டு ஞானசாரியரிடத்தே விடைபெற் றுக்கொண்டு திருப்பதிகம் பெற்ற திவ்விய ஸ்தலங்கள் தோறும் யாத்திரை புரிந்து வந்தனர். அக்காலத்திலே அக ராதி செய்த வீரமாமுனிவ ரென்பவர் (இவர் தான் பெஸ்கி என்ற பெயருடைய பாதுரியார்) இவர் திரிசிரபுரத்தில் சண் டாகுதிப்புக்குச்சிலகாலம் மஹிநியாயிருந்தவர். தேசம்பாவணி, தொன்னூல்விளக்கம் என்ற இலக்கிய இலக்கணங்களை இயற்றியவர்) எதிர்ப்பட்டு இயேசுமதமாகிய தங்கொள்கையை நாட்டுத் தற்பொருட்டுத் தருக்கஞ்செய்ய உடனே அக்கொள் கையை மறுத்து இயேசுமத நிராகரணமெனப் பெயரிய ஓர் னூலைச் செய்து ஒவ்வொருஸ்தலத்தையும் இவ்விரண்டு வெண் பாக்களால் தோத்திரம் செய்து முடித்து நல்லாற்றூரைய டைந்து அங்குள்ள மடத்தில் வீற்றிருந்தார்.

இவா தம்பி கருணைப்பிரகாசர் சீகாளத்தி புராணத் தைப் பாடததொடங்கி சீகாளத்தி சருக்கம் வரையும் தமிழில் மொழிபெயர்த் தருளின சமயத்தில் சிவபதவியை யடைந்தாரா. அதனையறிந்த நம்சிவப்பிரகாசர் தம் சகோதரா பாதியில் விட்டுப்போன புராணத்தை முடிக்கக்கருதி கண் ணப்பச்சிருக்கம், நக்கீரச்சிருக்கம் என்ற இரண்டு சருக்கங் களையும் செய்து சிலகாலம் வாழ்ந்திருந்து 32-ம் வயதில் புரட்

டாசிஸ் பெளர்ணமி திதியில் சிவசாயுஜ்யத்தையடைந்தனர்.
அதையறிந்த இவரது தம்பியாகிய வேலாயுதர்:—

“அல்லிமலர் பண்ணவனு மாராய்ந் தறிகவிதை
சொல்லு மிருவரிடைத் தோன்றியயான்—முல்லை
யரும்பிற் பொலியு மணிமுறுவ னல்லாய
களும்பிற் கணுநிகர்த்தேன் காண்”

என்னும் வெண்பாவைப்பாடி ஆற்றொணைத்துயரில் மூழ்கி
சிவப்பிரகாசரது சமாதி தரிசனம்பண்ணி நல்லூராப் புராண
முதலிய ஏழுநூல்களையிறுந்த தம் சகோதரர்களால் பாடப்
பட்டு முடிவடையாமலிருந்த சீகானத்தி புராணத்தை முடித்
தூச சிலகாலம் வாழ்ந்தது பெருமதநூல் மடத்தில் சிவபதவி
யடைந்தனர்.

சிவப்பிரகாசர் ஒருநாள் தம் ஞானஞ்சிரியரோடு அளவ
ளாவிக்கொண்டு இன்புறும் பொழுது தம் எதிரொழுந்த சந
திரோதயததைக் கண்டுகளித்து

“கடன்முரசு மறாப்பக் கதிராகயிற்ற லேறி
யடைமதி லின்கழைநின் ருடந்—கொடைமருவு
மெங்கள் சிவஞான வேந்த லிறைத்தமணி
தங்கியவே தாரகைக டாம்”

என்ற அழகான வெண்பாவைப் பாடினார்.

நன்னேறி இவ்விதமான அழகான வெண்பாக்களோடு
கூடியது. அதன்கண் உபயோகித்திருக்கும் கற்பனைகள் சுபா
வமாகவும் கம்பீரமாகவும் இருக்கும்.

“கண்ணிரண்டும் ஒன்றையே காண்” என்று முடிகிற
ஒரு வெண்பாவின் அழகே ஒப்புயர்வற்ற தெனலாம்.

சிவப்பிரகாசர் இயற்றிய நூல்கள்.

1. சோணசைலமாலே.
2. திருச்செந்திலந்தாதி.
3. திருவெங்கைக்கோவை.
4. திருவெங்கைக்கலம்பகம்.
5. திருவெங்கையலங்காரம்.
6. திருவெங்கையுலா.
7. சிவப்பிரகாசவிகாசம்.
8. தருக்கபர்ப்பாஷை.
9. சதமணிமாலே.
10. நால்வர் நான்மணிமாலே.
11. சிவஞானபாலையதேசிகர்தாலாட்டு.
12. ஷெயார் நெஞ்சுவிடு தூது.
13. ஷெயார் திருப்பள்ளியெழுச்சி.
14. ஷெயார் பிள்ளைத்தமிழ்.
15. ஷெயார் கலம்பகம்.
16. ஷெயார் அதிசயப்பத்து.
17. வேதாந்த சூடாமணி.
18. சித்தாந்த சிகாமணி.
19. பிரபுலிங்கலீலை.
20. திருக்கூவப்புராணம்.
21. பழமலையந்தாதி.
22. பிஷாடனநவமணிமாலே.
23. பழமலைக்கொச்சகக்கலிப்பா.
24. பெரியநாயகியம்மை கட்டளைக்கலித்துறை.

25. ஸ்ரீ விருத்தம்.
 26. நன்னேறி.
 27. இயேசுமதநிராகரணம்.
 28. கேசித்திரவெண்பா.
 29. சீகாளத்திபுராணம் (உ. சருக்கம்.)
 30. சிவநாமமகிமை.
 31. இஷ்டலிங்க அபிஷேகமாலை.
 32. ஸ்ரீ நெடுங்கழிநெடில்.
 33. ஸ்ரீ குறுங்கழிநெடில்.
 34. ஸ்ரீ நாரஞ்சனமாலை.
 35. ஸ்ரீ கைத்தலமாலை.
-

தோத்திரப்பாக்கள்.

விநாயகர்துதி.

1. முன்னவனே யானே முகத்தவனே முத்திரலஞ்
சொன்னவனே தூய்மெய்ச் சுகத்தவனே—மன்ன
வனே, சிற்பரனே ஐங்கரனே செஞ்சடையஞ் சேக
ரனே, தற்பரனே நின்றாள் சரண்.

(பொ-ள்) தூய் - பரிசுத்தமான ; சிற்பரன் - கடவுள் ;
ஐங்கரன் - அழகியகையையுடையவன் (விநாயகன்); சேகரம்-
தலை, முடி; தற்பரன் - கடவுள்; நின்றாள்-நின்பாதம்; சரண் -
அடைக்கலம்.

கலைமகர்துதி.

2. தாவறு முலகெலாந் தந்த நான்முகத
தேவதன் துணைவியாய்ச் செறிந்த பல்லுயிர்
நாவுதொ றிருநதிடு நலங்கொள் வாணிதன்
பூவடி முடிமிசைப் புனைநது போற்றுவாம்.

(பொ-ள்) குற்றம்நீங்கிய உலகங்களுையெல்லாம் படை
த்த பிரம்மாவின் மனைவியாகி சகல உயிர்களின் நாவுதோறு
இருநதிடும் நன்மைகளையுடைய சரஸ்வதியினது மலர்ப்பதத்
தைச் சிரசின்மேல்வைத்துத் துதிசெய்வோம்.

திருமால்துதி.

3. தேருங்கால் தேவனெருவனே யென்றுரைப்பார்
 ஆரு மறியா ரவன்பெருமை—ஒரும்
 பொருள்முடிவு மித்தனையே யெத்தவஞ் செய்தார்
 அருள்முடிவ தாழியான் பால். [க்கும்]

(பொ-ள்) தேருங்கால் - ஆராயுங்கால்; ஒரும - ஆராயந்
 தறியும்; அருள்முடிவதாழியான்பால் - அருள்முடிவதானது
 சுதர்சனம் என்னும் சுகரத்தையுடைய மகாவீஷ்ணுவினி
 டத்தில்.

4. தேசந திறலுந திருவு புருவமும
 பாசில குடிப்பிறபபும மற்றவையும்—பேசில்
 வலம்புரிந்த வான்சங்கம் கொண்டான்பே ரோத
 நலம்புரிந்து சென்றடையும் நன்கு.

(பொ-ள்) வலப்பக்கம் சுழித்திருக்கப்பட்ட பாஞ்சந்
 நியம் என்றபெரிய சங்கத்தைக்கையில் தரித்திருப்பவனா
 கிய ஸ்ரீமந்-நாராயணனுடைய திருநாமத்தை நாவினால் சொல்
 லுகிறதாயும் சகல சாமர்த்தியமும் ஐசுவரியமும் அழகியரு
 வும் குற்றமற்ற நல்ல குடியிற்பிறத்தனும் மற்றைப்போக
 போக்கியங்களும் நன்மையைச்செய்து ஒருவனைத் தாமாகவே
 சிறப்புற வந்து அடையும்.

பரமசிவன்துதி.

5. ஐய னேயுனை யன்றி யொருதெய்வங்
கையி னாற்றொழ வுங்கரு தேன்கண்டாய்
பொய்ய னாகிலும் பொய்யுரை யேன்சுத்த
மெய்ய னாமுனக் கேவெளி யாகுமே.

(பொ-ள்) கையினாற் றொழவுங் கருதேன் கண்டாய் -
கையினால் தொழவும் நினைவேன் கண்டாய்; சுத்தமெய்யனாம்
உனக்கு - சுத்தமெய்யே வடிவமாகிய உனக்கு.

6. கண்ணுண்டு காணக் கருத்துண்டு நோக்கக் கசிந்து
ருகிப், பண்ணுண்டு பாடச் செவியுண்டு கேட்கப்பல்
பச்சிலையா, லெண்ணுண்டு சாத்த வெதிர்நிற்க வீச
னிருக்கையிலே, மண்ணுண்டு போகுதையோ கெடு
வீரிந்தமானுடமே.

(பொ-ள்) எண்ணுண்டு சாத்த - அருச்சிக்க சஹஸ்ரநா
மம் உண்டு, (எண் - கணக்கு); மண்ணுண்டு போகுதையோ
கெடுவீர்இந்தமானுடமே - இந்தமனிததேகம் மண்ணால் உண்
ணப்பட்டுக்கழிகின்றது (மேற்கூறிய செயல்களைச் செய்யா
மல்); ஐயோகெடுகின்றீர்.

7. கண்ணுள் நின்ற ஒளியைக் கருத்தினை
விண்ணுள் நின்ற விளங்கிய மெய்யினை
யெண்ணி யெண்ணி இரவும் பகலுமே
நண்ணு கின்றவர் நான்தொழுந் தெய்வமே.

(பொ - ள்) விண் - ஆகாயம்; மெய்யினை - உண்மைப்
பொருளை; நண்ணுகின்றவர் - சேரப்பட்டவர். இச்செய்யுளால்
அடியார் வணக்கம் கூறுகின்றார்.

8. வாழ்த்த வாபும் நினைக்க மடநெஞ்சர்
தாழ்க்கச் சென்னியுந் தந்த தலைவனைச்
சூழ்த்த மாமலர் தூவித் தூதியாதே
வீழ்த்த வானினை பேன்நெடுங் காலமே.

(பொ-ள்) தாழ்க்கச்சென்னியும் - வணக்கம்செய்யத்த
லையும்; சூழ்த்தமாமலர் - தம்மைச்சூழ்ந்திருக்கப்பட்ட பெரு
மைதங்கிய புஷ்பங்களை அல்லது ஆராய்ந்தெடுக்கப்பட்டமா
மலரையும்; வீழ்த்தவா - விழும்படி செய்யவா ?

9. பற்பல் காலம் பயிற்றிப் பரமனைச்
சொற்பல் காலநின் றேத்துமின் தொல்வினை
வெற்பில் தோன்றிய வெங்கதிர் கண்டஅப்
புற்ப னிக்ெடு மாறது போலுமே.

(பொ-ள்) தொல்வினை - பழையவினைகள்; வெற்பில்
தோன்றிய - மலையில் தோன்றிய; வெங்கதிர் கண்ட அப்புற்
பனிகெடுமாறதுபோலுமே - சூரியனைக் கண்ட புல் துனியி
லுள்ளபனி அழிந்துபோவதுபோல அழியும்

10. கரும்பினும் இனியான் தன்னைக் காய்கதிர்ச் சோதி
யானை, இருங்கடல் அமுதந்தன்னை இறப்பொடு
பிறப்பிலாணைப், பெரும்பொருள் கிளையாணைப்
பெருந்தவமுனிவரேத்தும், அரும்பொனை நினைந்த
நெஞ்சம் அழகிதா நினைந்தவாரே.

(பொ-ள்) காய்கதிர்ச்சோதியான் - கிரணங்களைவீசுகி
ன்ற சோதியையுடையவனை; இருங்கடல் - பெரியகடல்; கிள
வி - சொல்; அழகிதா நினைந்தவாரே - நினைந்தவிதம் அழகி
தாம்.

11. வானநாயக வானவர்நாயக வளங்கூர்
 நூனநாயக நான்மறைநாயக நலஞ்சேர்
 மோனநாயக நின்னடிக் கன்பினறிமுற்றுந
 தீனனாய்அகம வாடவோ என்செய்வேன் செப்பாய்.
 (பொ-ள்) வளங்கூர் - வளமிசூந்த; தீனன் - எளியோன்
 அகம் - மனம்; செப்பாய் - சொல்லுவாய்.

வாழ்த்து.

12. வாழ்கஅநதணர், வானவர், ஆனினம்;
 வீழ்கதண்புனல்; வேந்தனும் ஒங்குக;
 ஆழ்கதீயதெல்லாம்; அரன்நாடமே
 குழ்க; வையகமும் துயர்நீர்கவே.
 (பொ-ள்) வானவர் - தேவர்; ஆனினம் - பசுக்கூட்டம்
 தண்புனல் - குளிர்ச்சிபொருந்தியஐலம் அதாவதுமழை; ஆழ்க
 தீயதெல்லாம் - கேடுள்ளவையெல்லாம் அழியக்கடவன; அர
 ன் - பரமசிவனுடைய; வையகமும் - பூமியும்; துயர்நீர்கவே -
 துன்பம் ஒழியக்கடவது.

துறைமங்கலம்,

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

நன்னெறி.

மூலமும் உரையும்.

காப்பு.

மின்னெறி சடாமுடி விநாயக அடிதொழ
நன்னெறி வெண்பா நாற்பதும் வருமே.

பதம்.

பொருள்.

மின்

மின்னொளியை

எறி

வீசுகின்ற

சடாமுடி

சடாமுடியையுடைய

விநாயகன்

விநாயகமூர்த்தியினுடைய

அடிதொழ

பாதங்களைத் தொழுதால்

நன்னெறி

நன்னெறி யென்னும் இருநூலி

உள்ள

வெண்பா நாற்பதும்

நாற்பது வெண்பாவம்

வரும்

வரும்

ஏ-ஈற்றை; நன்னெறி=நல்; நெறி; கன்மையாகிய
வழி; பண்புத் தொகை.

(கருத்துரை) விநாயகர் அடி வணக்கஞ்செய்யின் நன்
நெறி என்னும் நூல் இடையூறின்றி இனிது முடியும்.

1. என்று முகம னியம்பா தவர்கண்ணும்
சென்று பொருள்கொடுப்பர் தீதற்றோர்—துன்று
பூவிற்பொலிகுழலாய் பூங்கை புசுழுவோ [சுவை
நாவிற்ப் குதவு நயந்து.

பதம்.

பூவில்பொலி

குழலாய்

புகழுவோ

துன்றுசுவை

நாவிற்கு நயந்து

உதவும்

பொருள்.

பூவினால் பிரகாசிக்கின்ற

கூந்தலையுடையவளே

அழகிய கையானது

(தன்னைப்) புகழுவோ

(தனக்குக்) கிடைத்த மதுர

மாகிய உணவை

நாவினுக்கு விரும்பி

(கொண்டுபோய்க்) கொடுக்

கும் (புகழ்தற்கன்று).

(அதுபோல)

என்றும்

முகமன்

இயம்பா தவர்கண்ணும்

தீது அற்றோர்

சென்று

பொருள்

கொடுப்பர்

எப்போதும்

முகஸ்துதியான மொழிகளை

சொல்லாதவரிடத்தும்

குற்றமற்றவராகிய பெரியோர்

தாமே தேடிப் போய்

தமக்குக்கிடைத்த பொருளை

கொடுப்பார்.

(க-ரை) பெரியோர் முகஸ்துதியான வார்த்தை விரு
ம்பாமல் தாமே தேடிப்போய் பொருள் கொடுப்பர். (இதனா
ல் உத்தமதானம் செய்யுமுறை சொல்லப்பட்டது).

2. மாசுற்ற நெஞ்சுடையார் வன்சொலினி தேனையவர்
பேசுற்ற வின்சொல் பிறிதென்க—ஈசற்கு
நல்லோ நெறிசிலையோ நன்னுதா லொண்கருப்பு
வில்லோன் மலரோ விருப்பு.

பதம்.

பொருள்.

நல்துதால்
மாசுஅற்ற
நெஞ்சுடையார்
வன்சொல்
இனிது
ஏனையவர்

பேசுற்ற
இன்சொல்
பிறிதுஎன்க

நல்ல நெற்றியையுடையவளே
குற்றம்நீராத
மனத்தையுடையவரது
கடினமாகிய சொல்
இனியதாகும்.
குற்றம் பொருந்திய மனத்தை
யுடைய பிறர்
சொல்விய
இனிய சொல்லும்
இனியதாயிராது என்று அறி
வாயாக.

(எவ்வாறென்றால்)

ஈசற்கு
விருப்பு
நல்லோன்

எறிசிலையோ?

கருப்புவில்லோன்

ஒன் மலரோ?

பரமசிவனுக்கு
விருப்பத்தைக் கொடுத்தது
நற்குணமுள்ளவாகிய சாக்
கிய நாயனா
(அன்போடு) எறிந்த கல்லோ
(அல்லது)
கரும்புவில்லையுடைய மன்ம
தன் அன்பின்றி எறிந்த
ஒளிபொருந்திய புஷ்பபாண
மோ நீ சொல்.

(க-ரை) நல்லோர் கடுஞ்சொல் இன்பமும் தீயோர்
இன்சொல் துன்பமும் தரும்.

3. தங்கட் குதவிலர்கைத் தாமொன்று கொள்ளினவர்
தங்கட் குரியவராத் முங்கொள்க—தங்கநெடுங்
குன்றினுற் செய்தனைய கொங்கையா யாவிற்பால்
கன்றினுற் கொள்ப கறநது.

பதம்.

தங்கநெடுங் குன்றினுல்
செய்தனைய

கொங்கையாய்
ஆவிற்பால்
கன்றினுல்
கறநதுகொள்ப

பொருள்.

நெடிய தங்க மலையினுலே
செய்ததைப்போல விளங்கு
கின்ற

தனங்கலையுடையவளே
பசுவின் பாலே
அதன் கன்றைக்கொண்டு
கறநதுகொள்வார்.

(அதுபோல்)

தங்கட்கு
உதவிலர் கை
தாம் ஒன்று
கொள்ளின்
அவர்தங்கட்கு
உரியவரால்
தாம் கொள்க

தங்களுக்கு
கொடாதவர் கையிலிருநது
தாம் ஒரு பொருளை
பெற நினைக்கின்
அவர்க்கு
நண்பரால்
தாம் பெறக்கடவர் (அவ்வொ
ன்றை)

(க-ரை) கொடாதவரிடத்தில் ஒரு பொருளைப் பெற
வேண்டின் அவர் சிநேகிதரால் அதனைப் பெறக்கடவர்.

4. பிறர்க்குதவி செய்யார் பெருஞ்செல்வம் வேறு
 பிறர்க்குதவி யாக்குபவர் பேறும்—பிறர்க்குதவி
 செய்யாக் கருங்கடனீர் சென்று புயன்முகநது
 பெய்யாக் கொடுக்கும் பிறர்க்கு.

பீதம்.

பொருள்.

பிறர்க்கு உதவி	பிறருக்கு உபகாரம்
செய்யார்	செய்யாத
கருங்கடல்நீர்	தரிய சமுத்திரத்திலுள்ள நீரை
புயல் சென்று	மேகமானது போய
முகநது	மொண்டு வருது
பிறர்க்கு	பிறருக்கு (உலகத்தவர்க்கு)
பெய்யாக் கொடுக்கும்	பெய்து கொடுக்கும்.

(அதுபோல)

பிறர்க்கு உதவி	பிறருக்கு உபகாரம்
செய்யார்	செய்யாதவருடைய
பெருஞ் செல்வம்	பெரிய செல்வமானது
வேறு	வேறு (அப்படியிருக்கினும்அது)
பிறர்க்கு உதவி	அயலாருக்கு உதவி
ஆக்குபவர்	செய்பவரது
பேறும்	செல்வமாகும்.

(தேள்வுரை) மேகம் பெய்வது கடல் நீராயிருந்தும்
 அம்மேகத்து நீராகவே கொள்ளப்படுதல் போல ஒருவர் உத
 வுவது பிறர் பொருளாயிருந்ததாயினும் அவ்வுதவுவோர்
 பொருளாகவே கொள்ளப்படும்.

5. நீக்க மறுமிருவர் நீங்கிப் புணர்ந்தாலு
 நோக்கி னவர்பெருமை நொய்தாகும்—பூக்குழலாய்
 நெல்லி னுமிசிறிது நீங்கிப் பழமைபோற்
 புல்லினுந் திண்மைநிலை போம்.

பதம்.

பொருள்.

பு

மலர்களை (முடித்த)

குழலாய்

கூந்தலையுடையவளே!

நெல்லின்

நெல்லிவிருந்தது

உமி

உமியானது

சிறிது நீங்கி

சிறிது விலகி

பழமைபோல்

முன்போலவே

புல்லினும்

கூடினாலும்

திண்மைநிலை

அதற்குமுன் முளைத்திடுதற்
 குக் காரணமாக அந்நெல்லி
 விருந்த வலிமைநிலையானது

போம்

கெட்டுப்போம்.

(அதுபோல)

நீக்கம் அறும்

பிரிவு இல்லாத

இருவர்

(சினேகிதர்) இருவர்

நீங்கி

(பகைத்துப்) பிரிந்து

புணர்ந்தாலும்

(முன்போலவே) கூடினாலும்

நோக்கின்

(ஆராய்ந்து) பார்க்குமிடத்து

அவர் பெருமை

அச்சினேகிதரின் பெருமை

நொய்தாகும்

குறைவுபடும்.

(க-ஊ) பிரிந்துகூடுஞ் சினேகம் பழைய வலிமையை
 யடையாது (ஆகையால் நட்பில் பிழை பொறுக்கவேண்டும்
 என்பதாம்).

6. காதன் மனையாளுங் காதலனு மாறின்றித்
 தீதி லொருகருமஞ் செய்பவே—யோதுகலை
 யெண்ணிரண்டு மொன்றுமதி யென்முகத்தாய் நோ
 கண்ணிரண்டு மொன்றையே காண். [க்கறூன்

பதம்.

பொருள்.

ஒது	புகழ்ப்பட்ட
கலை எண்ணிரண்டும்	பதினாறுகலைகளும்
ஒன்றும்	பொருந்திய
மதியென்	சந்திரன் என்று சொல்லப்பட்ட
முகத்தாய்	முகத்தையுடையவளே! [ட
கண்ணிரண்டும்	இரண்டுகண்களும்
ஒன்றையே	ஒருபொருளையே
நோக்கல்	(ஒன்றுக்கொன்று மாறுபாடு இல்லாமல் ஒத்துப்) பார் த்தலை

காண்

நீ பார்.

(அதுபோல)

காதன்மனையாளும்	அன்புள்ள மனைவியும்
காதலனும்	நாயகனும்
மாறு இன்றி	(தம்முள் யாதொரு) மாறுபா டும் இல்லாமல்
தீது இல்	குற்றமில்லாத
ஒரு கருமம்	ஒரு தொழிலை
செய்ப	செய்வார்.

(க-ஊ) அன்புள்ள நாயகனும் நாயகியும் மனம் ஒரு
 ஒருமித்தே தருமத்தைச் செய்வார்கள்.

7. கடலே யனையம்யாங் கல்வியா லென்னு
 மடலே றனையசெருக் காழ்த்தி—விடலே
 முனிக்கரசு கையான் முகந்து முழங்கும்
 பனிககடலு முண்ணப் படும்.

பதம்.

பொருள்.

முழங்கும்

ஒலிக்கின்ற

பனிக்கடலும்

குளிர்ந்த கடலும்

முனிக்கரசு

முனிவர்களுக்குத் தலைவராகி

ய அகஸ்திய முனிவரது

கையால்

கையினால்

முகந்து உண்ணப்படும்

மொண்டு பருகப்பட்டது.

(அதுபோலப் புலவர்களை ஒரு சிறுவனும் உங்களை
 ஒரு சிறிய சொல்லைக்கொண்டு வெல்வான். ஆதலால்)

யாம் கல்வியால்

நாம் கல்வி நிறைவால்

கடல் அனையம்

கடலுக்கு ஒப்பாயிருக்கின்றோ

என்னும்

என்கின்ற [ம்

அடல்

வலிமையையுடைய

ஏறு அனைய

ஆண்சிங்கத்தின் (கர்வம்) ஒத்த

செருக்கு

கர்வத்தில்

ஆழ்த்திவிடல்

(உங்களை) அமிழ்த்திவிடாதி

ருங்கள்.

ஏ, உம் அசை

(க-கா) புலவர்களை நீங்கள் கல்விசெருக்குக்கொண்டு
 அழியாதீர்கள்.

8. உள்ளங் கவர்ந்தெழுந் தோங்கு சினங்காத்துக்
கொள்ளுங் குணமே குணமென்க—வெள்ளந்
தடுத்த லரிதோ தடங்கரைதான் பேர்த்து
விடுத்த லரிதோ விளம்பு.

பதம்.

வெள்ளம்
தடுத்தல்
அரிதோ
தடங்கரை

பேர்த்து
விடுத்தல்

அரிதோ
விளம்பு

பொருள்.

(பெருகிவருகிற)வெள்ளத்தை
கரைபோட்டுத்தடுத்தல்
அருமையோ
(முன் கட்டப்பட்டிருந்த) விசா
லமான கரையை

உடைத்து
(அதனுள் அடங்கியிருந்த வெ
ள்ளத்தைப்) புறத்திலே
விடுத்தல்

அருமையோ
நீ சொல்.

(அவ்வருமைபோல்)

உள்ளம்
கவர்த்து
எழுந்து ஒங்கு
சினம்
காத்துக்கொள்ளும்
குணமே
குணமென்க

மனத்தை
தன் வசமாக்கிக்கொண்டு
எழுந்து வளாகின்ற
கோபத்தை
அடக்கிக்கொள்ளுதின்
குணமே
மற்றெல்லாக் குணங்களிலும்
அருமையாகிய குணமாகும்
என்று அறியக்கடவாய்.

தான், அரை

(க-ரை) கோபத்தை அடக்கியாளுதலே ஒருவருக்குப்
பெருமையான குணமாம்.

9. மெலியோர் வலிய விரவலரை யஞ்சார்
 வலியோர் தமைத்தா மருவிற்—பலியேல்
 கடவு ளவிர்சடைமேல் கட்செவியஞ் சாதே
 படர் சிறையப் புள்ளரசைப் பார்த்து.

பதம்.

பொருள்.

பலியேல்	பிணக்கையை ஏற்றுக்கொள்கிற
கடவுள்	சிவபெருமானுடைய
அவிர்	வீளங்குகின்ற
சடைமேல்	சுடையின்மேலிருக்குன்ற
கட்செவி	பாம்பானது
படர்சிறை	(தன்முன்வந்த அல்லது பா நத) சிறகுகளையுடைய
அப்புள் அரசை	அக்கருடனை
பார்த்து அஞ்சாது	கண்டுபயப்படாது.

(அதுபோல)

மெலியோர்	வல்லமையில்லாதவர்
தாம் வலியோர்தமை	தாம் அவரினும்வலியோரை
மருவில்	சேர்ந்தால்
வலிய விரவலரை	பலமுள்ள பகைவருக்கு
அஞ்சார்	பயப்படார்.

எ, அசை

(க-ரை) பகைவர் பலமுள்ளவராயின் அவரினும் பல
 முள்ளவர்களைச் சேர்ந்தால் பயமில்லை.

10. தங்குறை தீர்வுள்ளார் தளர்ந்து பிறர்க்குறாஉம்
 வெங்குறைதீர்க் கிற்பார் விழுமியோர்—திங்கள்
 கறையிருளை நீக்கக் கருதா துலகி
 னிறையிருளை நீக்குமே னின்று.

பதம்.

பொருள்.

திங்கள்

சந்திரன்

கறைஇருளை

(தனது) களங்கமாகிய இருளை

நீக்கக்கருதாது

நீக்குதற்கு நினையாது

மேல்நின்று

ஆகாயத்திலே நின்று

உலகில் நிறையிருளை

உலகத்தில் நிறைந்த இருளை

நீக்கும்

நீக்கும்.

(அதுபோல)

விழுமியோர்

மேலோர் அல்லது பெரியோர்

தம் குறைதீர்வு

தமது குறை நீக்குதலை

உள்ளார்

நினையார்.

பிறர்க்கு

பிறருக்கு

உறும் வெம் குறை

வந்த கொடிய குறையை

தளர்ந்து

(மனந்) தளர்ந்து

தீர்க்கிற்பார்

நீக்குவர்.

(க-ளா) பெரியோர் தம் குறைகளைப் பெரிதாய் எண்ணாமல் பிறர் குறைகளைத் தீர்ப்பார்கள்.

11. பொய்ப்புலன்க னோந்துநோய் புல்லியர்பா லன்றியே
மெய்ப்புலவர் தம்பால் வினையாவாந்—துப்பிற்
சுழற்றுங்கொல் கற்றாணைச் சூறா வளிபோய்ச்
சுழற்றுஞ் சிறுபுன் றுரும்பு

பதம்.

பொருள்.

சூறாவளிபோய
துப்பின்
புன்கிறுதுரும்பு
சுழற்றும்
கற்றாணை
சுழற்றுங்கொல்

சுழல்காற்றானது சென்று
தனது வலிமையினாலே
அற்பமாகிய சிறுதுரும்பை
எடுத்துச் சுழற்றும்.
கல்கமபத்தை
சுழற்றுமா? (சுழற்றாடியாது)

(அதுபோல)

பொய்ப்புலன்கள் ஐந்தும்
புல்லியர்பால் அன்றி
மெய்ப்புலவர்தம்பால்
நோய்
வினையாவாம்

பொய்யாகிய ஐந்து புலன்களும்
மூடரிடத்தேயல்லாமல்
மெய்யறிவுடைய மேலோரிட
த்து
துன்பத்தை
செய்யாவாம்.

ஏ, ஆம் அசைகள்.

(க-ண) ஐம்புலன்களால் மூடர் துன்பமடைவார்களே
யன்றி பெரியோர் துன்பமடையார்.

12. வருந்து முயிரொன்பான் வாயி லுடம்பிற்
 பொருந்துத றானே புதுமை—திருந்திழாய்
 சீதநீர் பொள்ளற் சிறுகுடத்து நில்லாது
 வீதலோ நின்றல் வியப்பு.

பதம்.

திருந்து இழாய்

சீதநீர்

பொள்ளல்

சிறுகுடத்து

நில்லாது

வீதலோ

நின்றல் வியப்பு

பொருள்.

திருந்திய ஆபரணத்தையுடைய
 பெண்ணே

குளிராசுபொருந்திய நீரானது
 துவாரத்தையுடைய.

சிறியகுடத்திலே

நில்லாமல்

ஒழுக்கிப்போதலோ (ஆச்சரியம்)

நின்றலே ஆச்சரியமாம்.

(அதுபோல)

வருந்தும் உயிர்

ஒன்பான்வாயில்

உடம்பில்

பொருந்துதலே

புதுமை

வருந்துகின்றஉயிரானது

ஒன்பது துளைகளையுடைய

சரீரத்திலே

தங்கியிருத்தலே

ஆச்சரியம் (நீங்குதல் ஆச்சரிய
 மன்று).

தான், அசை.

(க-ரை) ஒன்பது வாயிலையுடைய உடம்பில் உயிர் நின்ற
 லுக்கன்றி உயிர் நீங்குதலுக்கு ஆச்சரிய மடைதல் பேதை
 மையே.

13. பெருக்க மொடுசுருக்கம் பெற்றபொருட் கேற்ப
விருப்ப மொடுகொடுப்பர் மேலோர்—சுரக்கு
மலையளவு நின்றமுலை மாதே மதியின்
கலையளவு நின்ற கதிர்.

பதம்.

மலை அளவு நின்ற
சுரச்சும் முலை

மாதே
மதியின்
கதிர்
கலையளவு

பொருள்.

மலையின் அளவாக நின்ற
பால் சுரக்கின்ற தனங்களை
யுடைய

பெண்ணே!
சந்திரனது
கிரணங்கள்
(வளர்தலையும் தேய்தலையும்
பொருந்திய கலைகளின்
அளவாக.)

நின்ற

நின்றன.

(அதுபோல)

மேலோர்
பெருக்கமொடு சுருக்கம்
பெற்ற
பொருட்கு ஏற்ப
விருப்பமொடு
கொடுப்பர்

பெரியோர்
வளர்தலையும் குறைதலையும்
பொருந்திய
செல்வத்திற்குப் பொருந்த
ஆசையுடன்
(இரப்பவர்க்குக்) கொடுப்பார்
கள்.

(க-ண) பெரியோர் தாம்பெற்ற செல்வத்திற்குத் தக்
கபடி யாசிப்பவர்க்குக் கொடுத்துக் களிப்பர். கீழோர் அவ்
வாறு செய்யார்.

14. தொலையாப் பெருஞ்செல்வத் தோற்றத்தோ மெ
தலையா யவர்செருக்குச் சார்த—லிலையா [ன்று
லிரைக்கும்வண் டேதுமல ரீர்ங்கோதாய் மேரு
வரைக்கும்வந் தன்று வளைவு

பதம்.

பொருள்.

இரைக்கும்

ஒலிக்கின்ற

வண்டு ஊதும்

வண்டுகள் ஊதுகின்ற

மலர்

பூக்களாலாகிய

ஈரங்கோதாய்

குளிர்ந்த மாலைபையுடையவ
ளே !

மேருவரைக்கும்

(எக்காலத்திலும் அசைவற்றி
ருந்த) மேருமலைக்கும் [து.

வளைவு வந்தன்று

(ஒரு காலத்தில்) வளைவுவந்த

(ஆகையால்)

தலையாயவர்

முதன்மையாகிய அறிவையு
டையவர்

தொலையா

(எக்காலத்திலும்) அழியாத

பெருஞ்செல்வம்

பெரியசெல்வத்திலே

தோற்றத்தோம் என்று

பிறத்திருக்கிறோம் என்று

செருக்கு

கர்வம்

சார்தல் இலை

அடைதல் இல்லை.

ஆல், அசை.

(க-ரை) அறிவுடையோர் பெருஞ்செல்வத்துக்கும்
அழிவு வருமென்று அகங்காரம் கொள்ளாமல் அடங்கியிருப்
பர்.

15. இல்லானுக் கன்பிங் கிடம்பொரு னேவன்மற்
 றெல்லா மிருந்துமவற் கென்செய்யு—நல்லாய்
 மொழியிலார்க கேது முதுநா றெரியும்
 விழியிலார்க கேது விளக்கு.

பதம்.

பொருள்.

நல்லாய்

நற்குணமுடையவனே¹

மொழியிலார்க்கு

பேச்சில்லாதஊமைகளுக்கு

முதுநால்

பழையமானசாஸ்திரம்

வது

என்னபயனைச்செய்யும்?

தெரியும் விழி இலார்க்கு

பார்க்கும் கண்ணில்லாத குரு

டர்க்கு

விளக்கு வது

விளக்கு என்னபயனைத்தரும்?

(அவை போல்)

இங்கு

இவ்வலகத்தில்

அன்பு இல்லானுக்கு

அன்பு இல்லாதவனுக்கு

இடம் பொருள் வவல்

இடம் பொருள் வவலுமாகிய

எல்லாம் இருந்தும்

இவையெல்லாம்இருந்தும்

அவனுக்கு என் செய்யும்

அவனுக்கு என்ன பயனைச்செ

ய்யும்.

மற்று, அரை.

(க-ரை) அன்பில்லாதவன் இடம், பொருள், வவல்
 எல்லாம் பெற்றிருந்தும் அவை கருவியாகக்கொண்டு அற
 மும் புகழும் அடையமாட்டான்.

16. தம்மையுந் தங்க டலைமையும் பார்த்துயர்ந்தோர்
தம்மை மதியார் தமையடைந்தோர்—தம்மி
னிழியினுஞ் செல்வ ரிடர்தீர்ப்ப ரல்கு
கழியினுஞ்செல் லாதோ கடல்.

பதம்.

பொருள்.

கடல்

பெரிய கடலானது

அல்கு கழியினும்

(தன்னையடுத்த) சிறிய உப்பங்

கழியினும்

செல்லாதோ

போய்ப் பாயாதோ (பாயும்).

(அதுபோல)

உயர்ந்தோர்

(அறிவு) ஒழுக்கங்களினால் உயர்
ந்த பெரியோர்

தம்மையும்

தங்கலையும்

தங்கள் தலைமையும்

தமது முன்னோரிருப்பையும்

பார்த்து

கண்டு [ராகி

தம்மை மதியார்

தம் டெருமையை மதியாதவ

தமை அடைந்தோர்

தம்மை அடைந்தவர்கள்

தம்மின்

தம்மினும்

இழியினும்

இழிந்தவராயினும்

செல்வர்

அவரிடத்துப்போய்

இடர் தீர்ப்பர்

அவா துன்பத்தை நீக்குவர்.

(க-ளா) உயர்ந்தோர் தம்மினும் தாழ்ந்தவரிடஞ்சென்
று அவர் துன்பத்தை நீக்குவர்.

17. எந்தைநல் கூர்ந்தா னிரப்பார்க்கீந் தென்றவன்
மைந்தர்தம் மீகை மறுப்பரோ—பைநதொட
நின்று பயனுதவி நில்லா வரம்பையின்கீழ்
கன்று முதவுங் கனி.

பதம்.

பைநதொட

நின்று

பயன் உதவி

நில்லா

அரம்பையின்

கீழ்க்கன்றும்

கனி உதவும்

பொருள்.

பசம் பொன்னுலாகிய வளை

யல்களையுடையவளே

(பலன் தருமுன் அழிவில்லா

மல்) இருந்து

பழமாகிய பயனைக் கொடுத்து

(அதனாலே பின்)நில்லாத

வாழைமரத்தின்

கீழ் நிற்கின்ற அதன்

கன்றும்

பழத்தைக் கொடுக்கும்.

(அதுபோலவே)

எந்தை

இரப்பார்க்கு ஈடுது

நல்கூர்ந்தான் என்று

அவன் மைந்தா

தம் ஈகை

மறுப்பரோ

எங்கள் பிதா

யாசகர்க்குக்கொடுத்து

ஏழையானான் என்று

அவனது புத்திரரும்

தமது கொடையை

நீக்குவரோ (நீக்கார்).

(க-ண) பிதா தரித்திரருக்குக் கொடுத்து இளைத்தா
னென்று அவன் புத்திரர் கொடையைக் கைவிடார்.

18. இன்சொலா லன்றி யிருநீர் வியனுலகம்
வன்சொலா லென்று மகிழாதே—பொன்செ
யதிர்வனையாய் பொங்கா தழற்கதிராற் றண்ணை
கதிர்வரவாற் பொங்குங் கடல். [ன்

பதம்.

பொருள்.

பொன்செய்	பொன்னாற்செய்யப்பட்ட
அதிர்	ஒலிக்கின்ற
வனையாய்	வனையல்களையுடையவளே
கடல்	சமுத்திரமானது
தண் என்கதிர்	(சந்திரனது) குளிர்ச்சிபொருந் திய கதிரின்
வரவால் பொங்கும்	வருகையினாலே பொங்கும் (அ ல்லாமல்)
அழல் கதிரால்	சுடுகின்ற கிரணங்களையுடைய சூரியன் வருகையினால்
பொங்காது	பொங்கமாட்டாது

(அதுபோல்)

இருநீர்	பெரிய கடல் சூழ்ந்த
வியன் உலகம்	பெரிய உலகத்தவர்
இன் சொலால்	இனிய சொல்லினால்
அன்றி	அல்லாமல்
என்றும்	எப்பொழுதும்
வன் சொலால்	கடிஞ்சொல்லினால்
மகிழாது	மகிழ்ச்சியடையார்.

[ஏ. அசை].

(க-னா) உலகத்தவர் இன்சொலாலன்றி கடிஞ்சொல்
லினால் என்றும் மகிழார்.

19. நல்லோர் வரவா நகைமுகங்கொண் டின்புறீஇ
யல்லோர் வரவா னழுங்குவார்—வல்லோர்
திருநதுந் தளிர்காட்டித் தென்றல்வரத் தேமா
வருந்துஞ் சுழல்கால் வர.

பதம்.

பொருள்.

தேமா
தென்றல் வர
தளிர் காட்டி
திருந்தும்
சுழல் கால் வர
வருந்தும்

தித்திப்பான மாமாமானது
தென்றற்காற்றுவிச
தளிர்விட்டு
சிறப்புற்றிருக்கும்
சுழற்காற்று அடிக்க
வருத்தமடையும்.

(அதுபோல)

வல்லோர்
நல்லோர்
வரவால்
நகை முகங்கொண்டு
இன்பு உறீஇ
அல்லோர்
வரவான்
அழுங்குவார்

குணகுணங்களை யறிய வல்ல
நல்லவருடைய .[வர்
வருகையினால்
முகமலர்ச்சிகொண்டு
இன்பத்தையடைந்து
(நல்லவரல்லாத) தீயோருடை
வருகையினால் [ய
வருந்துவார்.

(க-ணா.) அறிவுடையோருக்கு நல்லோர் வரவால் இன்
பமும் தீயோர் வரவால் துன்பமும் உண்டாகும்.

20. பெரியவர்தம் நோய்போற் பிறர்நோய்கண் ளெள்ள
மெரியி னிழுதாவ ரென்க—தெரியிழாய்
மண்டு பிணியால் வருந்து பிறவுறுப்பைக்
கண்டு கலுழுமே கண்.

பதம்.

பொருள்.

தெரிஇழாய்

தெரிந்தெடுத்த ஆபாணத்தை
யுடையவளே!

மண்டு

அதிகரித்த

பிணியால்

வியாதியினால்

வருந்து

வருதும்படியான

பிறஉறுப்பை

மற்றை அவயவங்களை

கண்

கண்களானவை

கண்டு

பார்த்து

கலுழும்

அழும்.

(அதுபோல்)

பெரியவர்

(அறிவொழுக்கங்களாற்) பெ
ரியவர்

பிறர் நோய்

பிறருக்குவந்த நோயை

கண்டு

பார்த்து

தம் நோய் போல்

தமக்கு வந்த நோயைப்போல
நினைத்து

உள்ளம்

மனமானது

எரியின

தீயில்பட்ட

இழுது ஆவர்

நெய்போல் உருகுவா

எனக

என்று அறியக்கடவாய்.

[ஏ. அசை.]

(க-ஊ) பெரியோர் பிறர் துன்பங்கண்டு மனமுருகி
வருந்துவார்கள். அவருக்குக் கருணை இயல்பான குணம்.

21. எழுத்தறியார் கல்விப் பெருக்க மனைத்து
 மெழுத்தறிவார் காணி னைலையா--மெழுத்தறிவா
 ராபுங் கடவு ளவிர்சடைமுன் கண்ட ளவில்
 வீயுஞ் சுரநீர் மிகை.

பதம்.

பொருள்.

எழுத்து அறிவார்

(ஞான) இலக்கண நூலை அறி

நதவா

ஆயும்

ஆராயுகின்ற

கடவுள்

பரமசிவனது

அவிர்சடை

விளங்குகின்ற சடையை

முன் கண்டளவில்

தான் முன்கண்ட அளவிலே

சுரநீர்மிகை

ஆகாய கங்கையின் பெருக்கம்

வீயும்

அடங்கும்.

(அதுபோல)

எழுத்தறியார்

இலக்கண நூலறியாதவருடை

கல்விப் பெருக்கம்

கல்வியின் மிகுதி [ய

அனைத்தும்

முழுதும்

எழுத்தறிவார்

இலக்கண நூல் அறிந்தோரை

காணின்

கண்டால்

இலை

அழியும் (இல்லாமற்போகும்)

[ஆம். அசை]

(க-ண) இலக்கண நூற் பயிற்சியில்லாதாருடைய கல்வி
 அதனையுடைவர் எதினோ பயன்படாது.

22. ஆக்கு மறிவா னலது பிறப்பினான்
 மீக்கொ றுயர்நிழிவு வேண்டற்க—நீக்கு
 பவரா ரரவின் பருமணிகண் டென்றுங்
 கவரார் கடலின் கடு.

பதம்.

பொருள்.

அரவின்

(நஞ்சுள்ள) பாம்பினிடத்து
 உண்டாகிய

பருமணி

பருத்த மாணிக்கத்தை

கண்டு

பார்த்தது

நீக்குபவர் ஆர்

(உயாவாகக் கொள்ளாமல்)
 நீக்குவோர் யார்? (ஒருவரு
 மில்லை). [சை

கடலின்கடு

(பாற்) கடலிலுண்டான நஞ்
 யாவரும் எக்காலத்திலும் எடுத்த
 துகுகொள்ளா.

என்றும் கவரார்

(அதுபோல)

ஆக்கும்

நற்குணங்களை உண்டாக்குகின்

அறிவான் அல்லது

அறிவினால் அல்லாமல் [ற

பிறப்பினால்

(உயாத) கன்மத்தினாலே

மீக்கொள்

மேலாகக்கொள்ளும்

உயர்வு

உயர்வையும்

இழிவு

கீழாகக்கொள்ளுகின்ற இழி
 வையும்

வேண்டற்க

வேண்டாதிருக்ககடவீர்.

(க-ஊ) அறிவு ஒழுக்கங்களாலன்றி பிறப்பினால் உயர்
 வு இழிவுகளை நீனையாதிருக்கவேண்டும்.

23. பகர்ச்சி மடவார் பயிலநோன் பாற்ற
 நிகழ்ச்சி தருநெஞ்சத் திட்ப—நெகிழ்ச்சி
 பெறும்பூரிக் கின்றமுலைப் பேதாய் பலகா
 லெறும்பூரக் கற்குழியு மே.

பதம்.

பொருள்.

பூரிக்கின்ற
 முலைப்பேதாய்

பருக்கின்ற
 மார்பையுடைய பேதைமைக்
 குணமுள்ள பெண்ணே

பலகால்
 எறும்பு ஊர
 கல் குழியும்

பலதரம்
 எறும்புகள் ஊர்ந்து செல்ல
 கல்லும் குழிந்துபோம்.

(அதுபோல)

மடவார்

ஒருவனுக்கு அவன் பக்கத்தி
 லே பெண்களின்

பகர்ச்சி

வாயப்பேரோடு

பயில

பழகிவந்தால்

நோன்பு ஆற்றல்

தவஞ்செய்தலினால்

நிகழ்ச்சி தரும்

விளங்குகின்ற

நெஞ்சத் திட்பம்

மன உறுதியானது

நெகிழ்ச்சி

தளர்ச்சியை

பெறும்

அடையும்.

[ஏ. அசை].

(க-ரை) மனைவியைவிட்டு நீங்கித் தனித்துச் செய்யும்
 சவமே உறுதியாகும்.

24. உண்டு குணமிங் கொருவர்க் கெனினுங்கீழ்
கொண்டு புகல்வதவர் குற்றமே—வண்டு மலர்ச்
சேக்கை விரும்புஞ் செழும்பொழில்வாய் வேம்
காகை விரும்புங் கனி. [பன்றோ

மதம.

பொருள்.

வண்டு

வண்டிகள்

மலர்ச்சேக்கை

பூவாகிய படுக்கையை

விரும்பும்

, இச்சிக்கும்.

செழும்

செழுமைபொருந்திய

பொழில்வாய்

சோலையினிடத்தே

காக்கை

காக்கைகள்

விரும்பும்

இச்சிக்கின்ற

கனி

பழம்

வேம்பு அன்றோ

வேப்பம்பழம் அன்றோ

(அதுபோல)

இங்கொருவர்க்கு

இவ்வுலகில் ஒருவருக்கு

குணம் உண்டு எனினும்

நற்குணம் உண்டாயிருந்தாலு

ம் (அதை எடுத்துப்பேசா

மல்)

கீழ்க்கொண்டு

கீழோர் எடுத்தது

புகல்வது

பேசுவது

அவர் குற்றமே

அவருடைய குற்றங்களே.

(க-ஊ) மேலோர் வண்டைப்போல் குணத்தையே
நாடிப் புகழ்வார்கள். கீழோர் குற்றமேநாடி இகழ்வார்கள்.

25. கல்லா வறிவிற் கயவர்பாற் கற்றுணர்ந்த
நல்லார் தமதுகன நண்ணோ—வில்லார்
கணையிற் பொலியுங் கருங்கண்ணாய் நொய்தாம்
புணையிற் புகுமொண் பொருள்.

பதம்.

பொருள்.

வில்லார்
கணையில்
பொலியும்

வில்லோடு சேர்ந்த
ஆம்பைப்போல்
(புருவத்தோடு சேர்ந்து) விள
ங்காநின்ற

கருங்கண்ணாய்
புணையில் புகும்
ஒண்பொருள்
நொய்தாம்

கரிய கண்களையுடையவளே!
தெப்பத்திலே சேரும்
கனத்த பொருள்
இலேசாகும்.

(அதுபோல)

கல்லா
அறிவின்
கயவர்பால்
கற்றுணர்ந்த
நல்லார்
தமது கனம்
நண்ணார்

கல்லாத
அறிவியுடைய
மூடரிடத்தே (சேரின்)
கற்றறிந்த
பெரியோர்
தமது பெருமையை
அடையார் (இழப்பார்).

[ஏ. ஈற்றை].

(க-னா) கற்றோ மூடருடன் சேரின் தமது பெரு
மையை இழப்பார்கள்.

26. உடலின் சிறுமைகண் டொண்புலவர் கல்விக்
கடலின் பெருமை கடவார்—மடவரால்
கண்ணளவாய் நின்றதோ காணுங் கதிரோளிதா
விண்ணளவா யிற்றோ விளம்பு. [ன்

பதம்.

பொருள்.

மடவரால்

பேதைமைக்குணத்தை யுடையவளே !

கதிர்காணும்

சூரிய கிரணத்துடன் பார்க்கிற

ஒளி

கருமணி ஒளியானது

கண் அளவாய

சிறிய கண்ணின் அளவாக

நின்றதோ

அடங்கி நின்றதோ?

விண் அளவு

ஆகாயத்தின் அளவாக

ஆயிற்றோ

பரவி நின்றதோ?

விளம்பு

நீ சொல்.

ஒண் புலவர்

பிரகாசமாகிய புலவருடைய

உடலின்

சரீரத்தினது

சிறுமைகண்டு

சிறுமையைக்கண்டு

கல்விகடலின

அவரிடத்திலிருக்கிற கல்வி

யாகிய கடலினுடைய

பெருமை கடவார்

பெருமையைக்கடக்கமாட்டார்

[தான் அசை]

(சிறிய கண்ணொளி ஆகாயமெங்கும் வியாபிக்கத்தக்க பெருமையை உடைத்தாதல்போல உருவத்தினும் சிறியவரும் அறிவினாலே பெரியராயிருப்பர் என்பது தெளிபொருள்; ஆகையால்)

(க-ண) உடலின் சிறுமையைக்கண்டு புலவரது கல்வியை அளத்தல் கூடாது.

27. கைம்மாறுகவாமற் கற்றறிந்தோர் மெய்வருந்தித்
தமமா வியலுதவி தாஞ்செய்வர்—அம்மா
முளைக்கு மெயிறு முதிர்சுவைநா விற்கு
விளைக்கும் வலியனதா மென்று.

பதம்.

முளைக்கும்
எயிறு
வலியன
தாம் மென்று
முதிர்சுவை
நாவிற்கு
விளைக்கும்

பொருள்.

முளைக்கின்ற
பற்களானவை
கடினமாகிய தின்பண்டங்களை
தாம் மென்று கொடுத்து
அப்பண்டங்களினுடையநிறை
வாகியசுவை(யின்பத்தை)
நாவினுக்கு
உண்டாகும்.

(அதுபோல்)

கற்று அறிந்தோர்
கைம்மாறு
உகவாமல்
மெய்வருந்தி
தம்மால்
இயல் உதவி
தாம் செய்வார்

கற்றறிந்த பெரியோர்
பிரதியுபகாரத்தை
வேண்டாமல்
சரீரப் பிரயாசைப்பட்டு
தம்மாலே
செய்யக்கூடிய உதவிகளை
(தம் கடமையென்று நினைத்
துத) தாங்கள் செய்வார்.

அம்மா-என்பது வியப்பிடைச்சொல்.

[வலியன கற்கண்டு, முறுக்கு, சீடை முதலிய கடின
மான தின்பண்டங்கள்].

(க-ஊ) அறிவுடையோர் பெரியோர் பிரதியுபகாரத்
தை நினையாமலே பிறருக்குத் தம்மாலியன்ற உதவியைச்
செய்வர்.

28. முனிவினு நல்குவர் மூதறிஞ ருள்ளக்
கனிவினு நல்கார் கயவர்—நனிவிளைவிற்
காயினு மாகுங் கதவிதா னெட்டிபழுத்
தாயினு மாமோ வறை.

பதம்.

கதவி
நனிவிளைவில்
காயினும் ஆகும்
எட்டி
பழுத்தாயினும்
ஆமோ
அறை

பொருள்.

வாழையானது
மிக முற்றுதலில்லாத
காயினாலும் பயன்படும்
எட்டியானது
பழுத்தாலும்
பயன்படுமோ
நீ சொல்வாயாக.

(அவைபோல)

மூதறிஞர்
முனிவினும்
நல்குவர்
கயவர்
உள்ளக்கனிவினும்
நல்கார்

பேரறிவுடையவர்
(தமக்குக்) கோபம் உண்டா
யிருக்கிற காலத்திலும்
கொடுப்பார்.
மூடர்
தமக்கு மனமகிழ்ச்சி யுண்டா
யிருக்கிற காலத்திலும்
கொடார்.

தான்-அசை (வாழையானது பழத்தினாலன்றிக் காயினாலும் பயன்படுதல்போல அறிவினர் மகிழ்ச்சியினாலன்றிக் கோபத்தினாலும் உபகரிப்பார். எட்டியானது காயினாலன்றிப் பழத்தினாலும் பயன்படாமைபோல மூடர் கோபத்தினாலன்றி மகிழ்ச்சியினாலும் உபகரியார் என்பது தெளி பொருள்).

(க-ஊ) பெரியோர் கோபத்திலும் கொடுப்பர். மூடர் மகிழ்ச்சியினுங் கொடார்.

29. உடற்கு வருமிடர்நெஞ் சோங்குபரத் துற்றோர்
அடுக்கு மொருகோடி யாக—நடுகசுமுறார்
பண்ணிற் புகலும் பனிமொழியா யஞ்சுமோ
மண்ணிற் புலியைமதி மான்.

பதம்.

பண்ணில்
புகலும்
பனி
மொழியாய
மண்ணில்
புலியை
மதி
மான்
அஞ்சுமோ

பொருள்.

இராகம்போல
(மதுரமாகப்) பேசுகின்ற
குளிர்ச்சிபொருந்திய
சொல்லையுடையவளே
பூமியினமேலிருக்கின்ற
புலிதனைப்பார்த்தது
சந்திரனிடத்திலிருக்கின்ற
மாணுதது
பயப்படுமோ (பயப்படமாட்
டாது)

(அதுபோல)

ஒங்கு பரத்து
நெஞ்சு உற்றார்
உடற்கு வரும்
இடர்
அடுக்கும்
ஒரு கோடி ஆக
நடுக்கம் உறார்

உயர்ந்த பிரமத்திலே
மனம்பொருந்திய ஞானிகள்
சரீரத்தைப்பற்றிவருகிற
துன்பங்கள்
அடுக்கிச் சொல்லப்பட்ட
ஒரு கோடி அளவினவாக இரு
ந்தாலும்
பயந்து நடுக்கம் அடையமாட்
டார்.

(க-ஊ) பரம்பொருளினிடத்தே மனமழுந்தினவர்
எவ்வாறான பெருநதுன்பங்களுக்கும் பயப்படார்.

30. கொள்ளுங் கொடுங்கூற்றங் கொல்வான் குறுகுதன்
 னுள்ளங் கணிநதறஞ்செய் துய்கவே—வெள்ளம்[மு
 வருவதற்கு முன்ன ரணைகோலி வையார்
 பெருகுதற்கு னென்செய்வார் பேசு.

பதம்.

வெள்ளம்
 வருவதற்கு முன்னர்
 அணைகோலி
 வையாரா
 பெருகுதற்கண்
 என்செய்வார்
 பேசு

பொருள்.

வெள்ளமானது
 வருதற்கு முன்னே
 கரை கட்டி
 வையாதவா
 (அது) பெருகிவரும்போதில்
 என்ன செய்வார்கள்
 நீ சொல்.

(ஆதலால்)

கொள்ளும்
 கொடுங் கூற்றம்
 கொல்வான்
 குறுகுதன்முன்
 உள்ளங்கணிநது
 அறஞ்செய்து
 உய்க

உயிரைப் பிடித்துப்போகின்ற
 கொடிய இயமன்
 கொல்லும்படி
 நெருங்கிவருதற்குமுன்னே
 மனமகிழ்நது
 தருமங்களைச் செய்து
 (அவனுக்குத் தப்பிப்) பிழை
 யுங்கள்.

[ஏ. ஈற்றசை].

க-ண) மாணம் வருமுன் தருமம் செய்தல்வேண்டும்.

31. பேரறிஞர் தாக்கும் பிறர்துயரம் தாங்கியே
 வீரமொடு காக்க வினாகுவார்—நேரிழாய்
 மெய்சென்று தாக்கும் வியன்கோ லடிதன்மேற்
 கைசென்று தாங்குங் கடிது.

பதம்.

பொருள்.

நேர்	தகுதியாகிய
இழாய்	ஆபரணங்களையுடையவளே
மெய்சென்று தாக்கும்	உடம்பிற்போய்ப் படுகின்ற
வியன்கோல் அடி	பெரியகோலினுடைய அடியை
கை	கையானது
கடிது சென்று	சீக்கிரமாகப் போய்
தன்மேல்	தன்மேல் படுப்படி
தாங்கும்	ஏற்றுக்கொள்ளும்.

(அதுபோல)

பேர் அறிஞர்	பெரிய அறிவையுடையவர்
தாக்கும்	வருத்துகின்ற
பிறர் துயரம்	பிறருடைய துன்பத்தை
வீரமொடு	வீரத்தோடு
தாங்கி	(தாம்) ஏற்றுக்கொண்டு
காக்க	(அவரைக்) காப்பதற்கு
வினாகுவார்	சீக்கிரமாகப்போவார்.

[ஏ. அசை]

(க-ஊ) பெரியோர் பிறர் துன்பத்தை விளைந்து நீக்குவர்.

32. பன்னும் பனுவற் பயன்றே ரறிநிலாற்
மன்னு மறங்கள் வலியிலவே—நன்னுதால்
காழொன் றுயர்திண் கதவு வலியுடைத்தோ
தாழொன் றிலதாயிற் றுன்.

பதம்.

பொருள்.

நல்துதால்
காழ்
உயர்திண்
ஒன்று கதவு
தாழ் ஒன்று
இலது ஆயின்
வலி
உடைத்தோ

நல்ல நெற்றியையுடையவளே
வயிரத்தையும்
உயர்வையும் வலிமையையும்
பொருந்திய கதவானது
ஒரு தாழ்
இல்லாதாயின்
(தான்) உறுதியை
உடைத்தாமோ (ஆகரது.)

(அதுபோல)

பன்னும்
பனுவல் பயன்
தேர் அறிவு இலார்
மன்னும்
அறங்கள்
வலியிலவே

சொல்லப்படுகின்ற
நூல்களின் பொருளை
ஆராயும் அறிவு இல்லாதவரது
மிகுந்த
தருமங்களும்
உறுதியில்லாதனவேயாம்.

[தான் - அசை].

(க-னா) விதிவிலக்குகளைப் பகுத்தறியும் அறிவு இல்
லாதவர் செய்யும் தருமங்கள் பயன்படா.

33. எள்ளா திருப்ப விழிஞர்போற் றற்குரியர்
விள்ளா வறிஞரது வேண்டாரே-தள்ளாக்
ககாகாப் புளதுநீர் கட்டுகுள மன்றிக்
ககாகாப் புளதோ கடல்.

பதம்.

பொருள்.

நீர்கட்டுகுளம்

நீனாக் கட்டிவைத்திருக்கும்

சிறு குளமே

தள்ளாக்கரை

தள்ளப்படாத கரையாகிய

காப்புளது அன்றி

காலையுடையது அல்லாமல்

கடல்

(பெரிய) சமுத்திரமானது

காப்பு உளதோ

காலையுடையதோ (உடைய
து அன்று).

(அவைபோல)

இழிஞர்

(அறிவில்லாத) கீழோர்

எள்ளாதிருப்ப

தம்மைப் பிறர் இகழாதிருக்
கும்படி

போற்றற்கு உரியர்

காக்கப்படுதற்கு உரியராவார்.

விள்ளா

வேறுபடாத

அறிஞர்

அறிவையுடைய பெரியோர்

அது வேண்டார்

அதை விரும்பார்.

[ஏ - ஈற்றைச்].

(க-ஊ) பிறர் இகழாவண்ணம் காக்கப்படுதல் கீழோர்
க்கேயன்றி மேலோர்க்கு வேண்டுவதில்லை.

34. அறிவுடையா ரன்றி யதுபெறார் தம்பாற்
செறிபழியை யஞ்சார் சிறிதும்—பிறைதுதால்
வண்ணஞ் செய் வாள்விழியே யன்றி மறைகுருட்
கண்ணஞ்சு மோவிருளைக் கண்டு. [டுக்

பதம்.

பொருள்.

பிறை
துதால்
இருளைக்கண்டு
வண்ணஞ் செய்
வாள்
விழியே அன்றி
மறை
குருட்டுக்கண்
அஞ்சுமோ

பிறைக்கு ஒப்பாகிய
நெற்றியையுடையவளே '
இருட்டைக்கண்டு
அழகுசெய்கின்ற
ஒளி பொருந்திய
கண்களே யல்லாமல்
ஒளிமறைந்த
குருட்டுக் கண்கள்
பயப்படுமோ (பயப்படா)

(அவைபோல்)

அறிவு உடையார் அன்றி
அது பெறார்
தம்பால்
செறிபழியை
சிறிதும் அஞ்சார்

அறிவுடையவளே யல்லாமல்
அவ்வறிவைப் பெருத மூடர்
தம்மிடத்து
வரும் பழிக்கு
சிறுதும் பயப்படார்.

(க-ரை) பழிக்கு அறிவுடையோர் பயப்படுவர். மூடர்
பயப்படார்.

35. கற்ற அறிவினனாக் காழுறுவர் மேன்மக்கண்
 மற்றையர்தா மென்று மதியாரோ—வெற்றிநெடும்
 வேல்வேண்டும் வாள்விழியாய் வேண்டா புளிங்
 பால் வேண்டும் வாழைப் பழம். [காடி]

பதம்.

பொருள்.

வெற்றி
 நெடும்வேல்
 வேண்டும்
 வாள் விழியாய்

வாழைப்பழம்
 பால் வேண்டும்

புளிங்காடி
 வேண்டா

வெற்றியையுடைய
 நீண்ட வேலானது
 விரும்புகின்ற
 ஒளி பொருந்திய கண்களை
 யுடையவளே
 வாழைப்பழத்தை
 (தித்திப்பாகிய) பாலானது
 தனக்குத்தகுதியாகவேண்
 புளித்த காடி நீரானது [டும்.
 அப்பழத்தை வேண்டாவாம்.

(அவைபோல)

கற்ற அறிவினனா

மேன் மக்கள்

காழுறுவர்

மற்றையர்

என்றும் மதியார்

பல (தூல்களையும்) கற்ற அறி
 வையுடையவரை

மேலோர்

விரும்புவர்

மூடர்

எக்காலத்தும் (அவரை) மதி
 யார்.

[தாம், ஏ - அசைகள்].

(க-ரை) கல்வியறிவுடையவரை மேலோர் விரும்புவார்
 கள் ; கீழோர் விரும்பார்.

36. தககார்க்கே ஸீவர் தகார்க்களிப்பா நிலலென்று
மிக்கார்க் குதவார் விழுமியோர்—எக்காலு
நெல்லுக் கிறைப்பதே நீரன்றிக் காட்டுமுளி
புல்லுக் கிறைப்பரோ போய்.

பதம்.

பொருள்.

எக்காலும் நீர்
நெல்லுக்கு
இறைப்பதே
அன்றி
காட்டு
முளி புல்லுக்கு
போய்
இறைப்பரோ

எப்பொழுதும் நீரை
நெல்லுக்கு
இறைப்பதே
அல்லாமல்
காட்டிலிருக்கிற
உலர்ந்து போகிற புல்லுக்கு
போய்
இறைப்பார்களோ. (இறையார்)

(அதுபோல)

தக்கார்க்கே
ஸ்வர்
தகார்க்கு
அளிப்பார்
இல்லென்று
விழுமியோர்
மிக்கார்க்கு
உதவார்

யோக்கியருக்கே
கொடுப்பர்
தகுதியில்லாத அயோக்கியரு
கொடுப்பவன் [க்கு
இல்லையென்று (அறிந்து)
மேலோர்
சீமையின மிகுந்தோர்க்கு
(பொருளைக்) கொடார்.

(க-ள) மேலோர் யோக்கியர்களுக்குக் கொடுப்பார்க
ளல்லது அயோக்கியருக்குக் கொடார். (பாத்திரமறிந்து
பிச்சையிடு என்ற உலக வசனத்தையுங் காண்க).

37. பெரியோர் முற்றன்னைப் புனைநதுணைத்த பேதை
தரியா துயர்வகன்று தாழ்ந்—தெரியாய் கொல்
பொன்னுயர்வு தீர்த்த புணர்முலையாய் விந்தமலை
தன்னுயர்வு தீர்ந்தன்று தாழ்ந்து.

பதம்.

பொருள்.

பொன உயர்வு

திருமகள் அல்லது இலக்கூர் மி

யினுடைய உயர்வை

தீர்த்த

(அழகினாலே) நீக்கிய

புணர் முலையாய்

நெருங்கிய மார்பையுடையவ

விந்தமலை

விந்தியமலையானது [ளே

தாழ்ந்து

(அகஸ்திய முனிவர் கையாலழு
த்தது) பாதாளத்திலே அழு
ந்தது

தன் உயர்வு

தன் பெருமையை

தீர்ந்தன்று

இழந்தது.

தெரியாய் கொல்

(நியதை) அறியாயோ?

(அதுபோல)

பெரியாராமுன்

பெரியவார்முன்

தன்னை

தன்னை

புனைநதுணைத்த

சிறப்பித்துச்சொல்லிக்கொண்ட

பேதை

மூடன்

உயர்வுதரியாது

உயாவைப் பெருமல்

அகன்று

நீக்கி

தாழ்ந்

தாழ்ந்துவிடுவான்.

(க-ண) பெரியோர் முன் தன்னைப் புகழ்நதுணைத்த
தாழ்ச்சியடைவான்.

38. நல்லார் செயுங்கேண்மை நாடோறு நன்றாகு. [ள்
மல்லார் செயுங்கேண்மை யாகாதே—நல்லாய்கே
காய்முற்றிற் றின்றீங் கனியா மிளந்தளிர்நாள்
போய்முற்றி னென்னாகிப் போம.

பதம்.

பொருள்.

நல்லாய் கேள்

நற்குணத்தையுடையவளே
கேள்

காய் முற்றில்

(நாள்சென்று) காயானது முற்

தின்

தின்னுதற்கு [றினால்

தீங்கனியாம்

மதூரமாகிய பழமாகும்.

இளந்தளிர்

இளமையான தளிரானது

நாள்போய் முற்றின்

நாள்சென்று முற்றினால்

என்னாகிப்போம்

யாதாகிப்போகும்.

(அதுபோல)

நல்லார்செயும்

நல்லோர் செய்கிற

கேண்மை

சினேகம்

நாள்தோறும்

தினந்தோறும்

நன்றாகும்

நன்றாகி வளரும்.

அல்லார் செயும்

மூடர் செய்யும்

கேண்மை

சினேகமானது [காது.

ஆகாது

(நாள்சென்றால் நல்லது) ஆ

[ஏ - அசை].

(க-ஊ) நல்லோர் சினேகம் நாளுக்குநாள் இனிதாகும்;
தீயோர் சினேகம் அவ்வாறாகாது கெடும்.

39. கற்றறியார் செய்யுங் கடிநட்புந் தாங்குடி
யுற்றுழியுந் தீமைநிகழ் வுள்ளதே—பொற்றொட
சென்று படர்ந்த செழுங்கொடிமென் பூமலர்ந்த
வன்றே மணமுடைய தாம்.

பதம்.

பொன் தெடர
சென்று படர்ந்த
செழுங்கொடி
மென்பூ
மலர்ந்த அன்றே
மணமுடையதாம்

பொருள்.

பொன்னலாகிய வளையல்களை
டையவளே
சென்றுபரவிய [ய
செழிப்பாகிய கொடியினுடை
மிருதுவான பூவாணது [மே
மலர்ந்த அன்றைக்கு மாத்திர
வாசனையை யுடைத்தாகும்.
(மறுநாள் அந்த மணம்கெ
டும்.)

(அதுபோல)

கற்று அறியார்
தாம் செய்யும்
கடி நட்பும்
கூடி உற்றுழியும்

தீமை நிகழ்வு
உள்ளது

[ஏ - அசை]

கல்லாத மூடர்
ஒருவரோடொருவர் செய்கிற
மிருதியாகிய சிநேகமும்
நெடுங்காலங் கூடியிருந்த இட
த்தும்
பொல்லாங்கு விளைதல்
உள்ளதாகும்.

(க-ஊ) மூடர் சிநேகம் ஆரம்பத்திலே நன்றாயிருந்
தாலும் பூவின் மணம் மறுநாள் கெடுதல்போல உடனே
குணங்கெட்டுப்போம்.

40. பொன்னணிபும் வேந்தர் புனையாப் பெருங்கல்வி
மன்னு மறிஞராத் தா மற்றொவ்வார்—மின்னுமணி
பூணும் பிறவுறுப்புப் பொன்னே யதுபுனையாக்
காணுங்கண் ணெக்குமோ காண்.

பதம்.

பொருள்.

பொன்னே

இலட்சுமிக்குச் சமானமான
வளே !

மின்னும் அணி

பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணத்தை

பூணும்

அணிந்துகொள்ளுகிற

பிற உறுப்பு

கைகால் முதலாகிய அவயவ
ங்களானவை

அது புனையா

அவ்வாபரணத்தை அணியாத

காணும் கண்

பார்க்கின்ற கண்களுக்கு

ஒக்குமோ

ஒப்பாகுமோ ? (ஒப்பாகா).

(அதுபோல)

பொன் அணியும்

பொன்னுலாகிய ஆபரணத்தை

வேந்தர்

அரசர்கள்

புனையா

அதனையணியாத

பெருங்கல்வி மன்னும்

மிககல்விப்பொருள் நிலைபெ

அறிஞரை

விவேகிகளுக்கும் [ற்ற

ஒவ்வார்

ஒப்பாகார்.

[தாம். மற்று - அசைகள். காண் முன்னிலையசை].

(க-னா) அறிவுடையோருக்கு அரசரும் ஒவ்வார்.

நன்னேறியுரை முற்றிற்று.

